

[Oluf Pedersen.]

Man har i denne Kommission forset sig paa Flæskeprisen, men man glemmer, at denne kan opretholdes ved egen Produktion af Korn, og derfor kan man ikke skyde Flæskeproduktionen foran sig. Det, man rammer ved Fordyrelsen af Korn, bliver i Virkeligheden den Produktion, som ikke har den Begunstigelse, om man vil kalde det saa, som gælder for Flæskeproduktionen, nemlig Produktionen af Smør og Produktionen af Høns.

Det ærede Medlem Hr. Kyed var inde paa, at der ikke var gode Vilkaar for Smørproduktionen. Naar Forholdet er det, maa man jo nok spørge: hvor kan saa det ærede Medlem gaa ind for en Fordyrelse af Korn, som netop vil virke til Skade og til Fordyrelse af Smørproduktionen? Jeg vil henvise til den Henvendelse, som har været fremlagt fra Erhvervshønseriernes Sammenslutning, i hvilken man gaar ind paa Spørgsmaalet om, hvordan et Lovforslag som dette vil komme til at virke overfor Hønsene. Vi har her i Landet ca. 22 Mill. Høns, og der medgaar til Hønsene ca. $\frac{1}{3}$ Td. Korn pr. Høne. Hvis der sker en Fordyrelse af 3 Kr. pr. Td., vil det for Hønsenes Vedkommende alene dreje sig om 22 Mill. Kr. Paa det Grundlag kan man godt komme og fortælle, at hvis man deler ud af Kornfonden i Forhold til Smør og Flæsk, kan det udmærket godt balancere. Ja vel, naar man slaar alle Æggene i Stykker, saa gaar den Historie.

Kommissionsbetænkningen siger endvidere, at der skal foretages en Regulering, for at Landmanden skal faa Mulighed for at anvende fremmed Arbejdskraft. Det er ifølge denne Kommissionsbetænkning aabenbart en Forbrydelse, at Smaabrugfolk selv udfører Arbejdet i deres Bedrift. For øvrigt har man ikke haft Blikket aabent for, at der i nogen Grad vil ske en Udligning af dette Forhold, idet Vedligeholdelsesudgiften, Udgiften til Haandværkere, er forholdsvist stor for de mindre Bedrifter.

Til Slut siges det i denne Kommissionsbetænkning, Side 6, at det skønnes ikke rimeligt, at Ordningen skal komme de Brugere til Skade, som for at opretholde deres Bedrift i rimeligt Omfang nødvendigvis maa købe Korn. Med dette siger man enten, at Husmandsdrift og Bondegaardsdrift i den nuværende Form er urimelig, eller ogsaa fælder man her Dom over det foreliggende Lovforslag som værende det mest urimelige Lovforslag, der endnu har været fremsat i den danske Rigsdag — og det sidste turde være det rigtige.

Om Smørordningen er der ikke Grund til at sige meget, for i Hovedsagen er Forholdet det, at der for det første er sket en Stigning i Smørprisen, siden Landbokommissionen afgav sin Betænkning, og dernæst bygger Lovforslaget jo paa, at hvis de stigende Smørpriser resulterer i, at man i Byerne spiser mindre Smør, skal dette udlignes ved, at Landmændene selv skal spise mere Smør. Landmændene skal altsaa tvinges til at spise mere Smør; derved mener man, at man til en vis Grad kan redde dem ud af Krisen. Det turde dog være naturligt, om Landmændene selv ordnede det Spørgsmaal, og om Politikerne lod være med at spille Barnepiger og med at bestemme, hvor meget Smør Landmændene selv skal spise. Hvis Landmændene har Lyst til i Stedet for at slagte en Ko, maa de have Lov til det. (*Hans Thyge Jacobsen:* Den kan de ikke smøre paa Brødet). Det ærede Medlem, der afbrød, siger, at hvis man slagter en Ko, giver den ikke Smør paa Brødet. Det er jo ikke det, der er Tale om. (*Hans Thyge Jacobsen:* Jeg siger: De kan ikke smøre Koen paa Brødet). Det er ogsaa ganske unødvendigt.

Med Hensyn til Kødordningen er Forholdet det, at Forslaget paaligner en Afgift af 20 Kr. paa Køerne i Stedet for 10. Det er en Slags Selvbeskatning, som man her vil tvinge Landbruget til. Det blev sagt af den højtærede Landbrugsminister, at Resultatet af den Kødordning, man gennemførte i Foraaret, var, at Kødpriserne var steget fra 20 Ø. op til 23½ Ø. pr. Kilogram. Nu tror jeg ikke, man kan sige — i alt Fald ikke med nogen Sikkerhed —, at det er et Resultat af den Kødordning; man har haft; men man kan i alt Fald sige, at man ved intet om det, og at man derfor kan have frit Slag til, saadan som man jo har set de Herrer gøre, at rejse rundt i Landet og fortælle, at Kriseforliget, som man gennemførte sidste Sommer, har hjulpet det danske Landbrug og har medvirket til, at man har faaet en bedre Forrentningsprocent.

Nu er Forholdet jo det, at Landbrugets Forrentningsprocent er bedre, men, som ogsaa ærede Medlemmer her har været inde paa, er Stigningen 76 Kr. pr. Hektar, hvoraf kun de 16 stammer fra Merindtægt for Landbruget, de skyldes hovedsagelig den store Høst i Fjor. Nu tror jeg ikke, Kriseforligets Fædre vil hævde, at Forliget resulterede i den store Høst sidste Aar. I Aar kunde man saamænd godt tænke sig, at de vilde komme med en saadan Paastand.

Det var de 16 Kr. De 60 Kr. til Forbedring af Landbrugets Vilkaar stammer